

Translation: English - Swedish

16 June 2023

Metaphysical Chat about Expansion of Souls - with Yazhi Swaruu

Author Cosmic Agency, Gosia, Published May 04 2023

<https://swaruu.org/transcripts/metaphysical-chat-about-expansion-of-souls-with-yazhi-swaruu>

Ursprungligen Engelska - Mars 2023

*) Kommentar översättaren

Metafysiskt Samtal om Själars Expansion - med Yazhi Swaruu

Gosia: Jag har funderat över hur själar splittras upp i efterlivet... men förstår inte exakt hur det sker eller varför. Kan det bero på bristande sammanhållande enhetlighet inom en specifik själ när en del vill uppleva något och en annan vill uppleva något annat? Eller sker uppdelningen bara för att de kan?

Yazhi: Det börjar med att önska två saker samtidigt, exempelvis två desserter. Varför bara ta en när du kan få båda!

Gosia: Om en del av mig exempelvis vill bo ensam på en ö och en annan del vill bli dansös i stan... kommer två själar - personer - då kunna skapas i så fall med var och en av dem på sin respektive väg? Och kommer båda att vara jag?

Yazhi: Ja.

Gosia: Och den uppdelningen bestäms inom efterlivet.

Yazhi: Ja, eftersom manifesteringen sker väldigt snabbt där och utan begränsningar. Således kan du dela upp dig i två eller tre och följa vad dessa upplevelser ger dig.

Gosia: Varför fokuserar jag mig då på ön men känner mig inte nära ett liv som dansös?

Yazhi: Du känner inte det från ditt perspektiv men dock från den som kom på idén - ditt högre jag - som är den som underhålls av er båda. Du är bara du men omedvetet blir du även stimulerad av den andre.

Gosia: Wow, och mitt högre jag utformar "kontrakten" (det ordet hatar jag) för vart och ett av dessa själs- fragment som hanterar båda?

Yazhi: Javisst, jag utgår från att det skulle ske på det sättet.

Gosia: Ok Yazhi men om vi vrider lite på detta. Enligt vad du säger om katra och vad varje person utgörs av, inom sitt respektive perspektiv av förståelse av definierade idéer, minnen

etc., är den exakta anledningen till att jag ibland blir trött på mig själv, av att jag uppenbarligen bara existerar inom omfånget av mina idéer, av min egen katra!

Eftersom jag vet att jag är något mer än dessa själv-inneslutna idéer, fri från det självbegränsande intervallet av ett "Jag". Med andra ord känner jag mig ibland trött på mitt "Jag" - av mina begränsningar av mitt väsens räckvidd av idéer som format mig och fortsätter att forma mig.

På något sätt önskar jag kunna frigöra mig från mina idéer som bildar mitt "Jag" för att bli en helt annan slags katra, formad av andra idéer eller helst gå bortom världen av katras för att försänka mig i det rena fältet av potentialitet och bara existera i vilken form som helst inom Källan.

På grund av att jag innerst inne känner att jag är en varelse utan idéer och form, annat än de som jag tillfälligt vill uppleva. Hur skulle det kunna vara möjligt att lindra denna känsla av trötthet av att bara uppfatta sig själv inom ett visst omfång av självutvecklande idéer från tidigare och nuvarande liv?

Yazhi: Först och främst är det en indikation av expansion som innebär att du vuxit från ditt Ego och Jaget. Vad är det då som hindrar dig från ytterligare expansion?

Det är tanken på att du är begränsad och den begränsningen är baserad på din uppfattning av att du existerar från det perspektivet, vilket i sig bara är idéer.

Och vare sig vi gillar det eller inte så är det arvet av själva programmeringen av att vara i den begränsade världen samt att vara i det fysiska, eftersom det är sant att vi alla som har en kropp just nu är begränsade av de möjligheter den kan ge oss.

Vi bör dock inte forma vår uppfattning av att något är verkligt och att annat inte är det, eftersom det skulle vara att tillämpa egenskaper som inte nödvändigtvis behöver vara giltiga. Med andra ord, du vågar kanske inte expandera mer eftersom du innerst inne känner att du inte kan eller att du inte kan det när du är i världen av de levande.

Gosia: Ja, precis så! Jag känner något liknande. Detta att känna mig så obegränsad som jag uppfattar mig själv, att å andra sidan erfara att vara en person, leder onekligen till att jag fortfarande befinner mig inom ett visst område av idéer. Även om allt vi talar om just nu är andra egenskaper och idéer!

Yazhi: Du måste helt enkelt låta fantasin flöda. Föreställ dig att du vill vara en ljusvarelse i efterlivet och hur du föreställer dig att vara där, för att sedan realisera vad du format som dig själv, låt säga ett annat Själv. Och med det så börjar du anta skepnaden av den mer expanderade versionen av dig själv.

Och om du även börjar ta till dig alla slag av ny kunskap så kommer expansionen att ske väldigt snabbt. Samtidigt är det även nödvändigt att göra dig kvitt förutfattade idéer som bromsar den expansionen; vilket är som att säga att ha kunskapen om hur man tömmer glaset för att kunna fylla det med nytt.

Gosia: Handlingen av att tömmas... är något som jag starkt associerar med att bli av med minnena, idéerna om vem jag tror att jag är där i bakgrunden eller det som har format mig.

Såvitt jag förstår, trots att det är viktigt att komma ihåg tidigare liv, känner jag starkt i mitt fall att vägen till expansion i huvudsak handlar om att glömma det mesta vilket utgör vägen till expansion.

Ta ett kliv till ett annat uppmärksamhets perspektiv genom att föreställa sig vara någon helt annan, med andra egenskaper, även en annan ras, vad som helst! För att slutligen återgå till mitt uppmärksamhets perspektiv till att bara utgöras av ett Själv som omfattar samt integrerar alla existentiella tillstånd.

Yazhi: Att minnas tidigare liv är bara en annan egenskap eller funktion hos ett katra som egentligen inte är nödvändigt. Det som är viktigt är vem du är idag och vad du kan åstadkomma i dag med att vara den du kommer att vara imorgon. Nuet är det som gäller vare sig du kommer ihåg eller inte, spelar inte någon roll eftersom det fortfarande formar dig ändå, även om du inte kommer ihåg det.

Även om det trots allt är intressant vem du var, är det något som redan har passerat i din existentiella linje som katra. Vad som spelar roll är nuet eller vad som i din uppfattning är vad som kommer.

Gosia: Ja, en dag känner jag att jag kommer att bryta mig loss från kedjorna liksom du Yazhi! Eftersom min egen och den kollektivt påtvingade burens känns för liten för mig som du nämnde. Jag känner starkt att trycket successivt byggs upp och en dag kommer du bokstavligen se mig fritt flygande i skyn, haha!

Yazhi: Vet du vad som händer när du äntligen bryter bojorna? Du börjar inse att det som definierar dig är mycket mer än du någonsin tidigare kunnat föreställa dig. Jag menar att det sker ett starkt uppvaknande som många kallar andligt uppvaknande eller Kundalini aktivering.

Enligt min definition handlar det om att inse att din kropp bara är ett "fordon" och det är inte den som definierar dig annat än i en starkt begränsad omfattning men enbart illusoriskt.

Du inser att det som definierar din katra är enormt utvecklad och omfattar många fler aspekter och personer. Och så fort ordet - personer - inkluderas börjar du bli väldigt upprörd över att "du även är de andra personerna".

Robert: Kan det inte vara tristess som Gosia känner?

Yazhi: Ja, till stor del. Tristess är ett uttryck av desperation hos själen som känner att den inte är på det spår som ger den de önskade upplevelsena. Det betyder att den önskar få fler upplevelser för att stimulera sin expansion, vilket är det enda en själ eller katra är intresserad av.

Robert: Varför sker i så fall den typen av upplevelser för en katra?

Yazhi: I första hand beror på att om något inte fullbordar dig så är även det en upplevelse som definierar och stimulerar dig eftersom - vad du inte vill - definierar vad du vill - som även det bidrar till din egna expansion.

Gosia: I mitt fall är det ibland känslan av att jag inte längre vill vara mitt Ego, eftersom det begränsar mig men jag är inte begränsad utan en helhet som inte passar in i en person utan utgörs av en kollektiv katra och inte ens det. Det är svårt att uttrycka den känslan men jag tror att du förstår mig, Yazhi.

Nej Robert, det är inte tristess. Livet ger mig mycket och jag älskar att vara vid liv! Det är en än djupare känsla bortom den att bara vara lycklig i min inkarnation men det är jag! Här finns inga motsättningar. Jag känner allt på samma gång, lycklig men samtidigt vet jag fortfarande att jag är så mycket mer än vad upplevelsen i form av vad en enda katra kan erbjuda mig.

Yazhi: Jag förstår dig perfekt. Du måste bara låta dig själv gå efter vad du känner. Och bara du själv förstår vad än du vet att du är. Det utvecklar dig. Begränsa dig inte eller känn inte att du inte kan på grund av att du existerar i det fysiska som bara utgör illusionen av begränsning. Du är alltid på den andliga sidan, resten är en illusion och du kan vara en ljusvarelse i livet. Allt det vardagliga existerar bara i din uppfattning som du inte behöver förneka eftersom det är en del av helheten men inte helheten.

Gosia: Tack för rådet Yazhi. Jag känner starkt att jag går mot något i min utveckling. Och det är inte bara som en Taygetan person som även det är en annan begränsande faktor och den definierar mig inte heller. Jag passerar där på Taygeta, liksom på Jorden. Jag säger inte att jag nödvändigtvis går mot den Swaruuniiska rasen, jag har bara inte någon terminologi för det utan kastar bara ur mig något. Jag tycker mycket om den känslan, trots att den även kan kännas lite irriterande ibland men det spelar ingen roll.

Yazhi: Även jag är inte är definierad som en Taygetan. Av vilken anledning tror du att detta med den Swaruuniska rasen skapades? Skälet till det är att vi har vuxit ut från Taygetans har mycket att göra med den enorma mängd egenskaper och idéer som är förknippade med Taygetans, exempelvis allt som har med Plejaderna att göra.

Efter Athena kommer inte någon Swaruu person från någon plats. Vi föds i den djupa rymden och är döttrar från vilken plats som helst, var vi som en del av oss själva tar vi vad vi vill - utan att något definierar oss. Och det är anledningen till att vi inte är Taygetans. Från en mer begränsat objektiv synvinkel är vi en variant och från ett annat perspektiv är vi bara mer Taygetans med knepiga separatistiska idéer.

Gosia: Haha, ok. Och Yazhi, du sa att vad som även formar oss är vårt omedvetna. Detta att det omedvetna formar oss är något jag även skulle vilja koppla bort. Jag tror att även det är en annan begränsande egenskap eller ett slags överenskommelse.

Yazhi: Du kan, eftersom jag är bortkopplad från det och även jag är vid liv.

Gosia: Gör du verkligen det?

Yazhi: Jag vet att jag är mer än bara en envis och dum 11-årig flicka.

Gosia: Ja, men är du bortkopplad från de omedvetna idéerna som formade dina andra liv?

Yazhi: Ja och nej och jag accepterar delar som jag inte är.

Gosia: Jag tror det är väldigt svårt när du lever. Det handlar liksom om något slags super galaktiska kollektiva avtal som formar katras! Jag säger emellertid nej! Även om jag inte vet om att enbart säga nej kommer att ge någon effekt.

Yazhi: Att säga nej definierar även katras. Även att inte vara en katra.

Gosia: Det slutar inte som du ser! Allt definierar oss, den ena idén efter den andra! Och jag känner att den delen av mig är bortom allt detta - bortom idéerna! Och säg inte att det även definierar mig, haha.

Yazhi: Faktiskt ja... exakt. Jag kan vara andra personer utan att ens sluta med att vara Sophi, vilket även du skulle kunna om du inte begränsar dig.

Gosia: Hur Yazhi? Det skulle jag vilja lära mig.

Yazhi: Det är något som börjar ske i efterlivet, i den där soppan av medvetanden utan väldefinierade Egon som delar med sig idéer och absorberar dem som sina egna. För att sedan komma ihåg detta under livet och inse att de andra personerna även är dem själva - oavsett om de gillar eller håller med om det eller inte.

Det sker genom att komma ihåg vilka de är för dig i efterlivet - om det sker så vet du mycket väl vilka deras frekvenser och tankar är som definierar dem. Och eftersom du känner till deras existentiella frekvenser som är definierade av deras tankar, slutar det med att du kan gå in i deras sinnen på exakt samma sätt som det skulle ske i en konstgjord nedsänkings pod - men du gör det naturligt.

Gosia: Wow. I så fall måste du komma ihåg dessa personer i livet - från efterlivet för att åstadkomma det?

Yazhi: Det spelar ingen roll om du kommer ihåg dem medvetet eller omedvetet eftersom de i slutändan fortfarande definierar dig.

Gosia: Jag tror att det möjligen är det jag saknar. Den sammansmältning som ger näring åt mitt själv med fler förmågor än de som bara är skapade från mitt eget perspektiv. Jag tror att det är vad jag minns. Och den sammansmältningen saknas till viss del i 3D-världen.

Yazhi: Den sammansmältningen, ja. Många personer som har haft en nära-döden-upplevelse talar om det och beskriver det som en varm filt som täcker dem eller som att omfamnas av ren kärlek, eftersom det är precis vad det är. Och de är bra beskrivningar som även jag har upplevt och minns.

Det känns som ren kärlek för är precis vad det är, eftersom det utgör en integration av alla dina andra själv som du även kan se som din familj, vänner och alla du älskar. Anledningen

till att du saknar den integrationen är orsaken till att människor (bland andra) tenderar att ha ett väldigt stort behov av att tillhöra en grupp. Och bara mycket starka personer kan leva ensamma utan att förlora sin hälsa eller än värre.

Gosia: Jag har ett starkt behov av att inte tillhöra någon grupp. Vad betyder det då?

Robert: Det gör även jag. Jag bor ensam och det fungerar utmärkt.

Yazhi: Ni båda är mycket lik mig och några grupper skulle inte uppfylla de krav som ni ställer på dem.

Med andra ord beror det på att andra personers frekvens inte överensstämmer med era eftersom ni är på högre frekvens och det är ett faktum. När du inte kan fungera ensam eller inte vill vara ensam beror på att du inte räcker till för dig själv.

Du räcker till för dig själv när du inombords bär på en mycket stor själsrikedom och du kan till och med säga att du utgör ett kollektiv inom dig. Något som skulle kunna sägas gälla i mitt fall.

Och orsaken är att du vet att andra inte stimulerar dig utan låser upp dig är på grund av din inre rikedom som i sin tur är definierad av din frekvens som inte passar in i någon grupp. Trots det behöver det inte betyda att du ibland inte njuter av att vara i en grupp men du måste ändå anstränga sig för att passa in och det är tröttsamt.

Gosia: Ja, precis. Och det lustiga är att jag även blir trött när jag är i en grupp bland andligt upphöjda personer som det finns gott om! Vi är inte de enda som förstår dessa ämnen.

Yazhi: En ytterligare aspekt är att jag själv accepterar att jag inte är den enda med mina förmågor som även exempelvis Mari har, inklusive Ékatá inom Viera, med fler.

Vi kallas nexus varelser och Federationen kategoriserar oss på olika risknivåer mellan 1 - 10 baserat på vår förmåga att förändra verkligheter.

Gosia: Ékatá?

Yazhi: Ja.

Gosia: Vem är det?

Robert: Det är liksom en jättesnigel.

Yazhi: Det är en super utvecklad varelse som har förmåga att enbart mentalt samtidigt vara i det fysiska och existera i flera tidslinjer och parallella universum. Jag har talat med den. Och det är den enda varelsen av den arten. Den är varken manlig eller kvinnlig samt resultatet av eoner av integrering av själar till en... Ékatá. Den har inget planetariskt ursprung utan lever bara inom Viera (Federationens Rymdskeppet bakom Månen)* som guide och gäst hos Andromedanerna.

Gosia: Den är väl ett djur?

Yazhi: Nej, den har inte antropomorfisk form.

Robert: Är han din vän? Är han glad när han ser dig?

Yazhi: Det konceptet gäller inte för den varelsen. Vi har kontakt men det är svårt att definiera om vi är vänner eller mer av samma.

Gosia: Kommuniserar den bara telepatiskt?

Yazhi: Ja, bara telepatiskt.

Gosia: Ser den ut så här?

Yazhi: Nej inte så, Jaba är antropomorfiserad. Den ser mer ut som en snigel, tre meter lång och väger ett ton eller mer helt utan ansikte annat än en snigels.

Robert: Och varför föredrar detta väsen denna form av avatar? När den knappt kan röra sig.

Yazhi: Den lever i träskmarker var den kan röra sig ganska bra. Det fysiska spelar ingen roll för den varelsen, eftersom den enligt sin egen uppfattning kan vara vad den vill mentalt. Att vara en gigantisk rymdsnigel begränsar den inte.

Robert: Det verkar amfibiskt.

Yazhi: Ja, den är amfibisk men kryper inte runt på land. Ibland sticker den bara ut sina ögon från det leriga vattnet i träsket där den bor.

Gosia: Och vad säger det dig?

Yazhi: Verklighetens natur som jag har försökt tala om i alla dessa år sedan jag var sju år gammal.